

[Hauch.]

forstaa, hvorfor man vil fortsætte dermed. Jeg har meget mere Sympati for det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, som dog siger, at der jo er andre Hensyn at tage end Hensynet til Landbruget og Landbrugets Produktion og Afsætning. Nej, naar vi ikke i Aar fik en anden Overenskomst med Tyskland end den, vi fik — og det er efter min Mening ikke nogen god Overenskomst, hvorimod vi havde en god Overenskomst i Fjor og en nogenlunde taalelig Overenskomst i Forfjor —, er det netop, fordi vi administrerede den Overenskomst, vi levede under i 1936, paa en saadan Maade, at vi ikke udnyttede den og fik en Valutapukkel, som betød, at vi skyldte Varekøb i Tyskland. Den højtærede Udenrigsminister ved lige saa vel som jeg, hvordan disse Forhold ligger, ved fuldt og klart, at Aarsagen er ikke den, at vi ikke havde Varerne, og ikke den, at Tyskerne ikke manglede Varerne, og ikke den, at Tyskerne ikke vilde købe, men Aarsagen var den, at vi ikke vilde indrette os paa at tage Betalingen paa den Maade, Tyskland var i Stand til at levere den. Det er hele Sagen i en Nøddeskal.

Man har sagt til Landbrugsraadet og til mig personlig: Hvordan kunde du, naar du vidste, at Valutapukkelen var voksende sidste Aar, og du vidste, hvilke Konsekvenser den kunde faa i Retning af, at Tyskland nægtede at tage Varer hjem, lade være med at meddele Offentligheden, at saadan var Forholdet? Jeg lod det være, og vi lod det være i Landbrugsraadet. Vi gik ikke til Offentligheden af to Grunde. Vi gik for det første ikke til Offentligheden af den simple Grund, at dersom vi havde gjort det paa et for tidligt Tidspunkt, vilde vi ikke kunne gøre det uden at henlede Tysklands Opmærksomhed paa, at man var i Stand til at foretage Repressalier over for os. Det er dog klart, og derfor lod vi være. Naturligvis, fordi vi ikke vilde skade vort Land. Men hvad gjorde vi? Vi henvendte os til den høje Regering og paaviste, hvad dette vilde føre til. Vi sagde til den: Dersom man administrerer under saadanne Forhold, faar vi ikke Traktaten udnyttet. Den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister, den høje Regering i det hele, svarede: Ja, det kan være rigtigt nok, vi skal gøre, hvad vi kan. Men man gjorde det ikke, og det er det, jeg bebrejder Regeringen.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte til Slut, at man ikke skulde skabe Strid i Erhvervene. I saa Henseende vil jeg væsentlig kunne holde mig til, hvad den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti

sagde: at Erhvervene havde jo netop samlet sig om en Afvikling. Og med Hensyn til Landbrugets Stilling var Forholdet det, at Landbruget ganske vist ikke var enig herom, hvad jeg dybt beklager, men man sluttede sig dog til det Princip, som var Udtryk for, at man skulde have en ret betydelig Friliste.

Vi gik, som sagt, Gang paa Gang til den højtærede Udenrigsminister, men det hjalp ikke, og hvad var Grunden? Det har vi ikke faaet at vide her i alt Fald. Den højtærede Minister henviser til, at det kunde ikke nytte at udstede flere Valutaattester paa de Varegrupper, for der laa saa mange. Nej, det kunde ikke nytte, og det vidste Tyskerne ogsaa, de brød sig ikke om flere Valutaattester, dem, sagde de, var der nok af. Men det, de brød sig om, var kontante Køb; man henholdt sig til de Varer, man kunde tage hjem og betale med det samme. Men det har Administrationen ikke taget sig af, og det er det, jeg bebrejder den. Her ligger Grunden til, at man ikke fik den større Samhandel.

Vi skal jo dog engang naa til at faa disse Ting gjort op, saa at det kan være nogenlunde klart, hvordan Sammenhængen er, og som jeg siger her, hænger det sammen. Hvis den højtærede Udenrigsminister har delt den Opfattelse, som fandt Udtryk i vor Henvendelse fra Landbrugsraadet, hvad vi i og for sig havde Indtryk af, betyder det en af to Ting. Enten betyder det, at den højtærede Udenrigsminister har været for svag inden for Regeringen til at føre sin Vilje igennem med Hensyn til Spørgsmaalet om Indførselen af de Varer, som det i Virkeligheden drejede sig om at faa indført, enten betyder det altsaa, at den højtærede Udenrigsminister har været for svag, hvad jeg meget beklager, eller ogsaa betyder det, at den højtærede Udenrigsminister har lagt Landbrugets Eksportinteresser paa den ene Vægtskaal og Samarbejdet mellem Socialdemokraterne og de Radikale paa den anden og vejet disse Ting mod hinanden, og saa er Vægtskaalen med Landbrugets Interesser vipet op. Jeg siger ikke til Ministeren, at han ikke er enig med os inden for Landbruget om, at vi skulde se at faa en større Eksport, men dersom den højtærede Udenrigsminister deler den Opfattelse med os, har han i hvert Fald ikke magtet at gennemføre den, og det synes jeg dog vi skulde have Klarhed over.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Jeg skal ganske kort be-